

[Ministeren for skatter og afgifter]

god anledning til, at man drøfter dette spørgsmål nærmere i skatte- og afgiftsudvalget, og jeg vil da også gerne være med til denne drøftelse.

Hr. Lenger spurgte, om jeg ikke var bange for, at der vil være problemer ved administrationen af disse frister. Jo, det er jeg for så vidt, men jeg er ikke skræmt fra vid og sans. Forholdet er jo, at vi har 4,2 millioner skatteydere i dette land, og det er klart, at der måske er nogle enkelte, der står i den situation, at de kan sidde og vente, til klokken er 5 minutter i 12. Vi kan aldrig lave skatteregler, uden at nogle er i stand til at opfinde en eller anden besværlig administrativ situation, og det må vi søge at løse så godt, som vi nu kan, men helt at udelukke, at der et eller andet sted opstår administrative problemer, kan jeg naturligvis ikke.

Hvad angår paralleliteten, er der for så vidt en parallelitet i loven. Bortset fra spørgsmålet om de forudbetalte renter drejer dette lovforslag sig om, at man ikke skal have fradrag af penge, man ikke betaler, og at man ikke skal betale skat af penge, man ikke får. Og den parallelitet ønsker regeringen bevaret gennem lovforslaget.

Men herudover må man sige, at de to situationer er ganske overordentlig forskellige i praksis, og derfor har det ikke været muligt teknisk-juridisk at lave regler, der har de samme tidsfrister og er fuldstændig ensartede, for situationerne er ganske overordentlig forskellige, når man ser på dem.

I øvrigt takker jeg for den tilslutning, som lovforslaget har fået.

Stavad (S):

Jeg ved ikke rigtig, hvorfra ministeren hentede sin bemærkning om, at jeg talte om noget andet – eller i hvert fald sagligheden i den. Jeg mener, at jeg holdt mig meget strengt til emnet. Det er muligt, at ministeren ikke bryder sig om at blive mindet om, at der eksisterer nogle meget store uretfærdigheder, siger, som der efter min opfattelse er meget større provenu i end det, vi oplever her, og som er med til at skabe en retsikkerhed, idet folk bliver sure på systemet og føler, at skattesystemet er fuldstændig uretfærdigt.

Vi har jo en skatteminister, som taler meget om retssikkerhed, og det synes jeg er

godt. Det kan vi være enige om, men så må vi også i fællesskab forsøge at gøre noget ved det. Jeg er udmærket klar over, at skatteministeren har bedt skattelovrådet om at se på dette spørgsmål, men vi må også sikre, at der handles. Jeg er også enig med ministeren i, at vi selvfølgelig må gøre det på et sagligt grundlag, og derfor må vi under udvalgsarbejdet undersøge, om vi har mulighed for at komme et stykke vej her, eller om vi må gemme sagen til et senere initiativ.

Nå så skatteministeren påstår, at dette lovforslag er meget godt gennemarbejdet, undrer jeg mig lidt over, hvordan man kan lave en bestemmelse om, at en person, der har et lån i dag, og som flytter til udlandet om 2 år og har forudbetalt sine renter på dette gamle lån, har mulighed for at fradrage, også i den periode hvor han ikke er fuldt skattepligtig i Danmark. Hvordan forekommer det? Den parallelitet, som skatteministeren var inde på, gælder i hvert fald ikke den samme tidsperiode, og derfor får vi nogle problemer. Det må vi efter min opfattelse stadig væk se på i udvalget.

Når skatteministeren henviser til, at dette forslag er lavet alene på grundlag af skattelovrådets gennemarbejdning, som jeg har gjort mig den ulejlighed at gennemlæse umiddelbart inden behandlingen her, ja, så mindes jeg, at skattelovrådet peger meget stærkt på, at det vil være fornuftigt at få en parallelisering, og det var en af de ting, jeg pegede på. Når selskaberne i deres regnskaber efter den regnskabslov, vi har i øjeblikket, skal parallelisere, må det vel være rimeligt, at man overvejer det efter den anbefaling, der ligger fra skattelovrådet.

Jeg vil stadig væk påstå, at det måske ikke er slet så godt, som det kunne være, men jeg vil samtidig anbefale, at vi hjælper hinanden med, inden det kommer her i salen igen til anden behandling og til tredje behandling, at få det gjort noget bedre, end det er, og det tror jeg at vi i et godt samarbejde kan finde ud af.

Lenger (VS):

Jeg har fortsat lidt svært ved at se ministerens parallelitet, og derfor vil jeg gerne spørge, om det ikke er korrekt, at hvis et låneforhold misligholdes, så kan vi komme ud for, at den person, som skal betale renterne, kan